

מבוא

תנחומא צו י"ד

בא וראה, כשהקב"ה מראה ליחזקאל את צורת הבית מה הוא אומר, הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדרו את תכנית.

אמר יחזקאל לפני הקב"ה, רבש"ע, עד עכשיו אנו נתונים בגולה בארץ שונאינו, ואתה אומר לי לילך ולהודיע לישראל צורת הבית, וכתוב אותו לעיניהם וישמרו את כל צורותיו ואת כל חוקותיו, וכי יכולין הן לעשות, הניח להם עד שיעלו מן הגולה ואח"כ אני הולך ואומר להם.

א"ל הקב"ה ליחזקאל, ובשביל שבני נתונים בגולה יהא בנין ביתי בטל, א"ל הקב"ה גדול קרייתך בתורה כבנינה לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה, ובשכר קרייתך שיתעסקו לקרות בה אני מעלה עליהם כאלו הם עוסקין בבנין הבית.

מהמדרש נמצאנו למדים שהלומד בהלכות בית הבחירה הרי הוא כעוסק בבנין הבית.

ואכן, בשנת תשל"ו, כאשר הורה כ"ק אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע שיש להוסיף בלימוד הלכות בית הבחירה והקרבנות (במיוחד בשלושת השבועות, שאז ישנה התעוררות מיוחדת בזה) - הביא מדרש זה כראי' לחשיבות המיוחדת שבלמוד הלכות אלו, ומני אז החל לבאר מידי שנה (בשבתות של בין המצרים) את הלכות בית הבחירה, ולפיכך זכינו ויש לפנינו עשרות ביאורים בהלכות אלו.

החביבות המיוחדת שרחש כ"ק אדמו"ר להלכות אלו, מן המפורסמות היא. מסופר, כי כבר בהיותו ילד היה לרבי בחדרו דגם של בית המקדש אותו בנה בעצמו, והוא הרבה לעסוק בהלכות אלו.

תשוקה זו לבית המקדש והעיסוק בפרטיו והלכותיו, מתקשרת כמובן עם הציפייה העזה

של כ"ק אדמו"ר לביאת המשיח ולגאולה השלימה כבר בגיל הילדות, כפי שהעיד על עצמו (אג"ק חי"ב עמ' תיד):

מיום הלכי ל"חדר" ועוד קודם לזה התחיל להתרקם בדמויני ציור גאולה העתידה – גאולת עם ישראל מגלותו האחרון, גאולה כזו ובאופן כזה שעל ידה יהיו מובנים יסורי הגלות הגזירות והשמדות.

וכחלק מעתיד מזהיר זה וכחלק מגאולה זו יהי' "נשיא זה מלך, לא נשיא שבט – אלא שאין על גביו אלא ה' אלוקיו" (הוריות יא, סע"א), והכל יהי' באופן אשר בלכב שלם ובהבנה מלאה – "יאמר ביום ההוא אודך ה' כי אנפת בי".

גם ברשימותיו של הרבי מוצאים אנו יחס מיוחד לנושא המקדש. הרשימה הארוכה ביותר, "רשימת המנורה" – עוסקת כולה בעבודת המקדש, רשימת "המשכן וכליו" ועוד.

נוסף על כך, בשנת תש"ג כתב הרבי לרמ"ז גרינגלס (אג"ק ח"א עמ' קעז):

מכינים אנו עתה לדפוס לוח – בשפה האנגלית – כמו דאשתקד, וכן ספר ע"ד ביהמ"ק עם תכנית הבית העבודה וכיו"ב – ג"כ בשפת המדינה.

חיבור זה היה אמור לצאת במסגרת מחלקת ההו"ל של המרכז לענייני חינוך, בין שאר הפרסומים החינוכיים שהוציאו לאור; אך נראה כי מפני אפס הפנאי וכיו"ב לא הושלמה עריכתו של החיבור, והוא לא פורסם לבסוף.

בסופה של חוברת זו מובאים צילומי כת"י רבינו מתחילת העריכה לספר, ותודתנו נתונה לועד תלמידי התמימים העולמי על שהמציאו לידינו צילומים אלו (שפורסמו בעבר ב'קובץ לחיזוק ההתקשרות' חוברת נד).

• • •

כפי שהוזכר לעיל, בשנת תשל"ו עורר הרבי להוסיף בלימוד הלכות בית הבחירה. כך, לדוגמא, הורה הרבי בשיחת שבעה עשר בתמוז תשל"ט (שיח"ק תשל"ט ח"ג עמ' 379 מוגה), בתרגום ללה"ק):

ויה"ר שע"י ההוספה בלימוד התורה ובמצות הצדקה,

וכפרט הלימוד בהלכות בית הבחירה והלכות הקרבנות (שבג' השבועות יש להוסיף במיוחד בלימוד הלכות אלו) שע"י לימוד ענינים אלו הרי "אני מעלה אליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית" ו"כאילו בקרבנות אתם עוסקים"

[ואע"פ שזהו "כאילו", עם כ"ף הדמיון – אך זהו דמיון של הוי' אלקים אמת בתורת אמת (כיון שבאמת זהו דבר אחד): ע"י לימוד זה עוסקים בבנין הבית ובהקרבת הקרבנות, ורק נותר "לצחצח את הכפתורים (האחרונים)" (כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר) בכדי שזה ירד למטה בפועל ממש] –

שיהי' בפועל ממש (לא רק "כאילו"), בנין ביהמ"ק, "ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו" (החל מקרבן התמיד), "כמצות רצונך".

בשיחת מוצאי ש"פ מטו"מ של אותה שנה, האריך הרבי לבאר את מעלת הלימוד בהלכות בית הבחירה, והשיחה הוגהה ונדפסה בלקו"ש חי"ח (שיחה לפ' מסעי - בין המצרים).

תמצית הדברים :

מכיון ש"תורת אמת" משהו בין הלימוד בהלכות בית הבחירה, לבין בנין המקדש בגשמיות - מובן שאכן קיים קשר אמיתי ופנימי ביניהם. שהרי אמרו חז"ל ש"כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה", והכונה בזה היא שהעיסוק בלימוד הלכות הקרבנות מהווה גדר של הקרבת קרבן ממש (שלכן יש לאמרו ביום דוקא, לפי שאין מקריבין קרבנות בלילה, ועוד).

ועד"ז בנדוד"ד: מצות "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" היא מצוה הקיימת בכל דור. בזמן בית המקדש קיימו אותה ע"י בניה גשמית של המקדש, ובזמן הגלות מקיימים אותה ע"י לימוד הלכות הבית, וזהו קיום המצוה בשלימות.

[ע"ד עשיית תשובה וגירות בזמן הגלות, שאף שבזמן הבית יש צורך להביא קרבן - כיון שנמצאים אנו בזמן הגלות, אין הקרבן מעכב את שלימות התשובה או הגירות].

בלקו"ש חל"ו (שיחה לפ' תרומה) מוסיף הרבי, שע"פ ביאור זה יתבאר היטב דברי הספרי (בהעלותך יא, טז): "בכל מקום שנאמר לי קיים לעולם ולעולמי עולמים . . . במקדש הוא אומר ועשו לי מקדש", וכמ"ש גם במדרש (ויק"ר פ"ב, ב) "בכל מקום שנאמר לי אינו זו לעולם לא בעוה"ז ולא לעוה"ב . . . במקדש ועשו לי מקדש" - שכן ע"י לימוד הלכות המקדש מתקיימת גם כיום המצוה ד"ועשו לי מקדש".

[אלא שבשיחה שם מבאר הרבי מדוע הצ"צ פירש את המדרש באופן אחר, ע"ש].

• • •

בשיחת ש"פ בלק תנש"א, האריך כ"ק אדמו"ר אודות היחס המיוחד לימי בין המצרים בתקופתנו אנו, "כשעומדים על סף הגאולה", ובהמשך לכך הוסיף (סה"ש תנש"א ח"ב עמ' 691):

ע"פ האמור לעיל שבשנה זו במיוחד (נוסף על ההרגשה המיוחדת שבכללות

דורנו זה) מודגש רק ה"טוב" די"ז תמוז וד"בין המצרים", כיון שעומדים על סף הגאולה שבאה תיכף ומיד ממש, מובן, שלימוד הלכות בית הבחירה בשנה זו צריך להיות באופן אחר לגמרי:

לכל לראש - שהלימוד הוא לא מצד התגברות רגש האבילות וההשתדלות לתקן החסרון דחורבן ביהמ"ק, אלא (גם לולי החורבן) מצד הכוסף וההשתוקקות להמעלה והשלימות דביהמ"ק השלישי, עליו נאמר "גדול יהי' כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון", גדלות שלא היתה מעולם (לא בבית שני, ולא בבית ראשון, ולא במשכן שעשה משה), ובמילא לא הי' בה חורבן, ובאה באופן של הוספה ושלימות על מעלת המשכן, בית ראשון ובית שני (ולא רק באופן שמחזירים דבר שהי' מקודם שנלקח בתורת "משכון").

ועוד ועיקר - שהלימוד הוא מתוך ידיעה והכרה בוודאות גמורה שאין זה "הלכתא למשיחא", כי אם, הלכה למעשה בפועל ברגע שלאח"ז, כיון ש"מקדש העתיד שאנו מצפין בנוי ומשוכלל (כבר עתה למעלה, ותיכף) יגלה ויבוא משמים ברגע במימרא!"

יהי רצון שהלימוד והעיסוק בהלכות בית הבחירה, מתוך "ידיעה והכרה בוודאות גמורה" שזוהי "הלכה למעשה בפועל ברגע שלאח"ז", נזכה תיכף ומיד "שיבנה בית המקדש במהרה בימינו", "ושם נעשה לפניך קרבנות חובותינו", החל מ"קרבן תודה על היציאה מ"בית האסורים" הכללי להגלות (במכ"ש מזה שיחיד מחוייב בקרבן תודה על שהוא - יחיד - יוצא מבית האסורים הפרטי שלו" (שיחת ש"פ דברים תנש"א) -

ועוד והוא העיקר: תיכף ומיד ממש!